

ממסכת הכושים

כשנצטרפו ארצות הברית למלחמה העולמית לא פסחו על הכושים הרושבים שם והועקום לשרות הקטל. עתה יודעים מנהיגי הכושים לספר, כי סבל 100 כושים שעמרו בפני בקורת הצבא נזימו 36 למערי כות המלחמה, בעוד אשר כל 100 לכייעור שלחו לבין הלוחמים רק 25 איש ועם הניזם הראשון הופיעו 61.65 אחוז מבין הצבעונים ורק 35.63 מבין הלבנים. מנהיגי הכושים מתאוננים על אשר כערות הניזם שכמדינות הדרום לא נתן מקום לבא יכוחם, אעפ"י שררים שם רוב הכושים שבאמריקה.

מספר הכושים בארצות הברית מניע כדי 12 מיליון נפש, לאמר כדי החלק העשירי של האיכלוסין בכלל. ביחוד מרובים הם במדינות הדרום, במדינות העבר דים לשעבר, ובאילו מדינות — מיסיסיפי וקארולינה הדרומית — עולה מספר השחוריים על הלבנים.

יחסם של הצרפתים לנבי הכושים הוא, כידוע, אחר מאשר יחסם של יושבי אמריקה הצפונית ובעיקר במדינות הדרום. כאן אין הצבעונים וילדי התערובת רשאים להיות מצויים בחברה. מהונגת. אאילו מי שרמו הוא כשכעת חלקיו דם לבנים ורק שמיניתו

מנועה הכושים — שערי החברה נעולים בפניו, ישנם שחורים עם קלסתר פנים קוקאוי בהחלט, שאין לבן מתארה את חברתם, כי תועבה היא לו, יהא גם שחור כזה אדם משכיל ומחנך בכשרון טעשה — כל פרח לבן רשאי לכבדו בהרומים ונרופים ואין סכלים.

השטפנות האחרונים של מישי המיסיסיפי הבהירו למדי את היחסים השוררים במדינות האלה, יחסים שפירושם היא עבדות במשמעתה הערשילאית של המלה, הוברר לעיני הרכים, כי האריסים ופועלי המפעלים שברום משועבדים לארונתם המעבדים אותם בשל החובותיהם, נותני לחם שוקר דים על כך שעבדיהם לא יתעוררו מבערותם ועם השטפן ררשו האדונים האלה עבדות חנם כאת הכושים כמעין מרעין החובות.

רוב הלבנים שבמדינות הדרום עומדים בכל תקפם על כך, אשר הכושים לרבות ילדי התערובת עם קלסתר פנים קוקאוי סובהק, יסעו ברכבות בקרונות סקולקלים וישנים המיועדים ביחוד בשביל הכושים, כל כושי חייב לרדת מעל המדרכה כעבור על פניו אחר הלבנים, אשר כל כושי יקום ממושכו ויפנה את המסלל

לעיבד אורח הלבן, כי לא נכרא הכושי אלא למלאכה בזויה ואין הוא ראוי למעמד חברתי גוה וכו' וכו'. אנשים המכוננים על הבריות מוצאים טיב לפניהם להתימר בפני מיועדיהם שירכסו להלקות את השחורים השוטפים שלהם ועורכי הדין לא יבשו להודות, כי מ.איסתא דצ'כורא' הם מסרבים ללמד מנוריא על הכושים בבתי הדין, זו ועוד אחרת: הם מצדיקים את הליניטש ומשכחם ומקלסים אותו מהיווגו — לרבריהם — אסצעי ברק ומנסה לשמידת המהרה של הנוע הלבן, לשם מצות השמירה קושרין שנה שנה מבני הנוע, השמלי לאילן, שופכים עליהם נפט וצולים את כשרם אוסצה אוסצה לאור שלהבת חלשה כדי להנכיר את היסורין, ואם אחד הקרבנות האומללים אומר לבלוע נחלים עומטות למען קרב את קצו — באים מעניו ועוצרים בידיו, כי בני התרבות המעולה לבנה אין לכם נוח לוותר על נחם הרוח אשר במראה העניים, בשנת 1919 היו 86 משפטי ליניטש, בשנה האחרונה 34 — מהם שתי נשים.

במדינה אשר הלבנים לא יקראו אדון לשכנם הצבעוני, ותועבה היא להם להיות מסובים אתו לשולחן אחד, במדינה אשר בתי המלון ואף בתי הבנסיות (מלבר הקתוליים) כנורים ומסוגרים ואשר ממעדותיה נעולות בפני השחור ואשר ברכבותיה הוקצה מדור מיוחד, בשביל הצבעונים והסצען סתוך מדינה זו כאו רוב סניגם של החיילים הכושים, נבואם צרפתה לפסה אותם אורה אחרת ונמצאו בפני יחס אחר לשאלת הנוע, בחיות אופיצירים צרפתים בססבה אחת עם אופיצירים כושים היו נוהגים בהם יחס ידיר דות וקרבה — כותב שר צבא בישי אולם הננראל פרשינג שלח פקדה חשאית לצרפתים שלא להתיחס בקרבת יתר לנבי הכושים, כי כארצות הברית, יוכצת תהום בין הלבנים והשחורים ואלה האחרונים נחשבים לבריות שפלות, — אסורים אנו על ססבה משותפת עם האופיצרים השחורים, אסור להושיש להם יד או לפזוח בשיחה, כושים רבים חזרו ממערכות המלחמה בהתטרטות שכלב, אולם הכרתם העצמית התבצרה, האספסוף הלבן קרע מעל מדי הצבא של אופיצירים וילדי התערובת את האפולטיבים, כי לנידחתם אין הכושי רשאי להיות אופיצר בחילותיה של אמריקה, והכושים ידעו לספר, כי במניו האופיצירים היו נוהגין לרדת את הכושי המוכשר ולהעדיף עליו את הלבנים מחופרי הכשרון, ועוד זאת: הלבן היה עושה בעבודות הקלות והנקיות ואילו הכושים נתבעו לעבודות פרך, כזום המלחמה התנלעו חכוכים המר

רים בין הלבנים והשחורים וקצתם נמתייסו במאורעות הסיים, שנעלו להם לקרבן מאות באנשים, כי עם סיום המלחמה ננלה על ביסת החיים באמריקה כושי חדש, בימי המלחמה האורחית בין מדינות הדרום והצפון לא אירעו מקרים כאלה ואו כתב הננראל נורדון: הכושים התנהנו כיב יפה, עד שכניאורניה רווחת המיסרא, שאין לך נוע עלו ארמות אשר יתנהג בסנהם עם שחרורו מעבדות.

הנסיגות בצרפת אשר נדרו אחריהם תסורה נפשית בלב הכושי החייל — נטפלה להם מערכת השנויים בשרה הכלכרה באמריקה שהתחוללו בשעת המלחמה ולאחריה, הכושי הבין את ערכו וחשיבותו בתוך חייה הכלכלה והוא כבש לעצמו את חבסת הארגון והרכיב גם אלופים לראשו, כשנעתמו דרכי הכניסה בפני המהגר הארופאי ורכבות פועלים נתגייסו לצבא עמדו עשרות רבאות כושים ונטשו את המטעים והאריות שבדרום וילכו צפונה והפכו להיות פועלי תעשייה, בריטרוואיש עלו במשך שנתים אוכלוסייה כושיים 8000 עד כדי 65 אלף נפש, בניד יורק דיים עתה קרוב לרבע מיליון ובפילדלפיה 200 אלף כושים, בימי העליה הזו צמונה באו לשיקגו 40 אלף כושי ו-12 אלף כושיה, הכושי חדר גם למרכויה התעשייה

בעצמייסיהם לחמתו של הפועל על הרפת השכר העבודה, בפיטסבורג, למשל, היכנסו בימים ההם לשוק העבודה קיוב ל-12 אלף כושים, עתם נמלו גם מאורעות דמים לרגל התנגשויות כאלה, בסן-לואי נורשו 6000 כושים, ומאות מהם נהרגו ביריה או בתליה.

אולם קסעאיקסעא הלכה שנאתו הכבושה של הלבן והתעלמה ותחתיה באה השאיפה לסולידריות מעמדית, עוד ב-1919 עזבו בוירגיניה 12 אלף פועלים לבנים את ההסי המקצועית, פשים שאחד הצירים הנבחרים היה כושי, אולם כסחצית השנה היו הושיטה, כרית העבודה האמריקאית את ידה, ידאחיב, לפועל הצבעוני, אמנם היר הפשוטה לא נתקבלה בהתלהבות יתירה, כי הרדיפות והענייים שנגרמו עשרות בשנים אינם עשויים להסחות על נקלה מלבד הנרדף והנענה, מלבד זה כבש הכושי לעצמו עמדה נכבדה בחיי הכלכלה והמדינה, הוא עמד על סיכו של סודי הארגון ופועלים כושים התלכדו לחטיכות ארגוניות חזקות.

אמנם, במעשים 14 ו-15 של החוקה האמריקאית הוכסח שוויוניות נסור, ומוחלט לכל האורחים בלי הבדל נוע, אולם במדינות הדרום אין הכושים וילדי התערובת יכולים להשתמש בוכות ההצבעה שלהם, קיימים שם חוקי השכלה וקנין הקרקע המגבילים את

הסתדרויות רבות ראשים (National Association for the Advancements of Coloured People; National Urban League). להסתדרויות האלה מרכיבים ורזיונים ומנהיגים בעלי-צורה. המעורב בחיי יוסי'ום עם חכמי הכלכלה, אנשי-פרקסטיא, עתונאים, רופאים, אסנים, מלומדים, עסקני-צבא שבין הצבעונים — ידע ויכיר, כי הסוגי הכושים באמריקה אינם עוד סיוות סיים, וכי קברניטיהם הולכים לפני'הם, יש כבר כיום רופאים צבעונים אשר 90 אחוז מבין לקוחותיהם הם לבנים. כירורג שחור בשקנו ניתח ראשונה ובהצלחה ב-1894 לכאדם. בבית-החולים שלו אין כמעט חולה צבעוני. במפעלי-תעשייה חשובים עוסקים כיטאים צבעונים רבים, אסנים כושים רבים קנו לעצמם שם ע'לם, בארצות-הכרות. סופיעים עתה בקירוב 600 עתוני-כושים עם 150 אלף קורא. לפני חמש שנים למרו במכללות של הכושים 3250 תלמיד כושי, השתא מנינם כדור כבה, מלבד 1500 כושים הלומדים במכללות המעורבות.

קיצורו של דבר: הולכת וגדלה בורגנות כושית תקיפה שהוא גורם חזק ומכריע בחיי-הכושים, המביא עמו תנכורת-ההכרה הנועית, התנכורת הן באה גם לרגל ההתעוררות של הנועים הצבעונים בעולם כולו.

זכויותיו של הכושי ונוסלים הימנו את זכות-הבחירה.

ההגירה ההמונית צפונה נעשתה חיון ברי-חשיבות כלכלית גדולה. הכושי — רבו קופציו, הוא בורח מפני הלינטש, הרדיפות, הרכוז, הביון, עתה כרנישים יפה בתסורה שתלה בחיים, המסלמות האוליטיות מעונינות בכושי, הלבנים אשר בירום נמנים ברוב מנינם על המפלגה הדימוקראטית, המפלגה בישנה הריפובליקאנית היתה נוטה הסד לכושים, שהיו גם מוסרים לה את קולותיהם ביום-בחירה, אולם הריפובליקנים האלה לא קיימו את הבטחתם להלחם על איסור-הלינטש ומאו מונים להם הכושים עורף. כל עומת שנשקפו אילו סיכויים לאיסור-הלינטש היו הלבנים טפעשים הרע, אולם מיום שהריפוב-ליקנים עמדו וויתרו על הצעת-החוקה הזו — עצמו גם הרדיפות מספור והכושים הוריעו בפומבי, כי מעתה ימסרו את קולותיהם לאשר יאבנו, בנתים עשתה גם התנועה הסוציאליסטית פרי-הלולים בתוך המוני-הכושים, הפועלים והמשכילים, עסקני-פעלים לבנים העבירו את חייהם על קרן הצבי ומהם גם נפלו לקרבן בהנינם על אחיהם בני מעמדם, הפועלים הכושים, הלא פועלים לבנים מסארנני-הכושים נהרגי מיד בני-נועם, עתה מקדשים הכישים עצמם מלחמה נמרצה, כדי להחיים את הלינטש ולכבוש שוויון זכוות נמר והמלחמה נעשית באמצעות